

Gyökössy Endre

RITKUL A DARU

Jön már nemsokára
Daru, fecske, gólya,
A mosolygó tavasz
Hármas hírmondója.
Kelepel a gólya,
Csicsereg a fecske,
Míg új fészket rakja
A régi ereszbe.
- Örül fecske, gólya,
Csak a daru búsabb,
Szomorúan krúgat.

Erre száll, arra száll,
Nem lel haza mégse,
De jól tudja pedig,
Merre volt a fészke.
A tanyák, a szőlők,
Fű, fa, virág régi
S a rétet hiába
Váltig keresgéli.
- Vizét lecsapolták
A szőke Tiszába...
Szegény daru árva!

Haj, veszti rét, puszta
Szépségeit, titkát.
Fogy a délibábja,
Pásztortüze ritkább.
És pusztul a réttel
A daru is egyre,
Kevesebb jön haza
Minden kikeletre.
- S ha fölöttünk elszáll,
Jaj de szomorún szól
Közös bánatunkról.

(Az Én Újságom, 1906/13.)